

Zalaszentgrót, 1891. május 6. – Zalaszentgrót, 1977. augusztus 7.

Kisiparoscsaládban született, apja csizmadiamester volt. 1916-ban orvosi diplomát szerzett a budapesti tudományegyetemen. 1916-1918 katonaeorvosként szolgált az első világháborúban, főhadnagyként szerelt le. Szülőfalujába visszatérve körorvos lett, emellett 2 kat. hold szőlője és tízezer négyszögöl erdője is volt. 1920-tól 1944-ig tagja volt a helyi képviselő-testületnek és a vármegyei törvényhatósági bizottságnak. 1937-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945-ben részt vett a párt újjászervezésében, bekerült a Zala vármegyei választmányba. 1945. november 4-én Zala vármegyében nemzetgyűlési képviselővé választották. Tagja lett a párt orvos-csoportja választmányának. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon újra jelölték, de nem került be a parlamentbe. 1948. március 8-án az FKGP Zala vármegyei választmánya tisztújító közgyűlésén beválasztották az országos nagyválasztmányba, de alig két hét múlva a pártban összes tisztségéről lemondott. 1948-ban a Magyar Dolgozók Pártja megyei szerveinek a nyomására kényszernyugdíjazták. 1949-ben államosították a házát, és családjával együtt kitelepítették Kehidára. 1952-től 1958-ig itt kapott körorvosi állást, 1958-ban visszahelyezték Zalaszentgrótra, ahol közegészségügyi felügyelő, majd járási főorvos lett.